

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 2006

N:o 987—994

SISÄLLYS

N:o		Sivu
987	Laki valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetun lain muuttamisesta	2741
988	Laki valtiontakuurahastosta annetun lain 5 §:n muuttamisesta	2743
989	Laki tartuntatautilain muuttamisesta	2744
990	Laki sotilasvammalain 6 §:n muuttamisesta	2748
991	Valtioneuvoston asetus ulkoasiainhallinnosta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	2749
992	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus kuljettajantutkintotoiminnan järjestämisestä annetun liikenneministeriön päätöksen kumoamisesta	2752
993	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus tahdosta riippumattomaan päihdehoitoon käytettävistä lomakkeista	2753
994	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus vuoden 2007 työttömyysvakuutusmaksuista	2756

N:o 987

Laki

valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään valtion erityisrahoitusyhtiöstä 18 päivänä kesäkuuta 1998 annetun lain (443/1998)
4 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

4 §

Taloudelliset toimintaperiaatteet

Yhtiön taseessa on vientitakuu- ja erityistakaustoiminnan rahasto sekä kotimaan toiminnan rahasto. Vientitakuu- ja erityistakaustoiminnasta kertyvät vuosittaiset voitot siirretään vientitakuu- ja erityistakaustoiminnan rahastoon ja kotimaan toiminnasta kertyvät vuosittaiset voitot kotimaan toiminnan rahastoon. Vientitakuu- ja erityistakaustoiminnan rahastoa voi käyttää vain valtiontakuurahastosta annetun lain 4 §:ssä tarkoitettusta vien-

titakuu- ja erityistakaustoiminnasta aiheutuvan tappion kattamiseen ja kotimaan toiminnan rahastoa voi käyttää vain kotimaan toiminnasta kertyneiden tappioiden kattamiseen. Rahastot kuuluvat taseessa vapaaseen omaan pääomaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
mikuuta 2007.

Erityisrahoitusyhtiön ensimmäisessä sovel-
tuvassa tämän lain voimaantulon jälkeen
laadittavassa tilinpäätöksessä sidottuun
omaan pääomaan kuuluva vararahasto alen-
netaan ja siinä olevat varat siirretään koko-

HE 151/2006
TaVM 14/2006
EV 137/2006

148—2006

895029

naisuudessaan vapaaseen omaan pääomaan siten kuin osakeyhtiölaissa (624/2006) säädetään ja jaetaan 4 §:n 4 momentissa mainittujen rahastojen kesken. Jakosuhde rahastojen välillä määräytyy samassa suhteessa kuin vararahastoon on siirretty yhtiön toiminnan aikana kertyneet vientitakuu- ja erityistakaus-toiminnan sekä kotimaan toiminnan voitot.

Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Paula Lehtomäki*

N:o 988

L a k i**valtiontakuurahastosta annetun lain 5 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtiontakuurahastosta 18 päivänä kesäkuuta 1998 annetun lain (444/1998) 5 §:n otsikko sekä 1 ja 2 momentti seuraavasti:

5 §*Vientitakuu- ja erityistakaustoiminnan erillistuloksen käsittely*

Jos erityisrahoitusyhtiön tilinpäätöstä laadittaessa ilmenee, että yhtiön 4 §:ssä tarkoitettun toiminnan erillistulos on muodostunut tappiolliseksi, tappio katetaan ensisijaisesti yhtiön taseessa olevasta valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetun lain 4 §:n 4 momentissa säädetystä vientitakuu- ja erityistakaustoiminnan rahastosta ja toissijaisesti, jos vientitakuu- ja erityistakaustoiminnan rahasto ei riitä tappion kattamiseen, valtiontakuurahaston varoista. Valtiontakuurahaston johtokunta päättää tappion kattamiseksi tehtävästä maksusta (*rahastomaksu*) ennen yhtiön tilinpäätöksen vahvistamista. Valtiontakuurahaston johtokunta voi tehdä päätöksen rahastomaksusta jo

tilikauden aikana yhtiön laatiman välitilinpäätöksen perusteella.

Jos erityisrahoitusyhtiön tilinpäätöstä laadittaessa ilmenee, että yhtiön 4 §:ssä tarkoitettun toiminnan erillistulos tilikaudelta on muodostunut voitolliseksi, voitto tai osa siitä voidaan ennen tilinpäätöksen vahvistamista siirtää valtiontakuurahastoon siltä osin kuin yhtiö on saanut 1 momentissa tarkoitettuja rahastomaksuja ja niitä on vielä takaisin maksamatta valtiontakuurahastoon (*rahastopalautus*). Rahastopalautuksesta päättää yhtiökokous valtiontakuurahaston johtokunnan esityksestä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 mikuuta 2007.

Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2006

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Paula Lehtomäki*

N:o 989

L a k i**tartuntatautilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 25 päivänä heinäkuuta 1986 annetun tartuntatautilain (583/1986) 3 §:n 2 momentin 7 ja 8 kohta, 11 a ja 15 §, 16 §:n 2 ja 3 momentti, 20 §:n 4 momentti, 27, 30, 32 ja 39 § ja 40 a §:n 3 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 2 momentin 7 ja 8 kohta, 11 a ja 15 §, 16 §:n 2 ja 3 momentti, 20 §:n 4 momentti, 30 ja 39 § ja 40 a §:n 3 momentti laissa 935/2003,
lisätään 3 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 9 ja 10 kohta ja lakiin uusi 9 a ja 15 a § seuraavasti:

3 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

7) *lääkinnällisellä kuntoutuksella* toimenpiteitä, joilla pyritään parantamaan ja ylläpitämään kuntoutujan fyysistä, psyykkistä ja sosiaalista toimintakykyä sekä edistämään ja tukemaan hänen elämäntilanteensa hallintaa ja hänen itsenäistä suoriutumistaan päivittäisissä toiminnoissa; lääkinälliseen kuntoutukseen sisältyvistä palveluista säädetään lääkinnällisestä kuntoutuksesta annetussa asetuksessa (1015/1991);

8) *sairaalainfektiolla* terveydenhuollon toimintayksikössä annetun hoidon aikana synnyttää tai alkunsa saanutta infektiota;

9) *karanteenilla* taudinaiheuttajalle altistuneen tai perustellusti altistuneeksi epäillyn henkilön määräämistä pysymään kotonaan tai muussa viranomaisen osoittamassa paikassa taikka tartuttaviksi epäiltyjen matkatavaroiden, konttien tai muiden tavaroiden siirtämisen rajoittamista taikka erottamista muista tavaroista tautia aiheuttavien mikrobien mahdollisen leviämisen estämiseksi; sekä

10) *eristämisellä* sairastuneen tai perustellusti sairastuneeksi epäillyn henkilön määräämistä sairaanhoitolaitokseen.

9 a §

Kansanterveyslaitoksen tulee huolehtia siitä, että tartuntatautien ehkäisyyn käytettäviä rokotteita, vasta-aineita ja tutkimusaineita on saatavilla tarvittava määrä, seurata tartuntatautien ehkäisyyn käytettävien rokotteiden tehoa ja vaikutuksia sekä ryhtyä toimenpiteisiin todetun tai epäillyn rokotuskomplikaation selvittämiseksi ja huolehtia, että 25 §:ssä tarkoitettut rokotteet tulevat asianmukaisesti jaelluiksi.

11 a §

Sosiaali- ja terveysministeriö voi päättää, että kansanterveyttä välittömästi uhkaavan tartuntatautiepidemian torjumiseksi sekä tartuntataudin ja sen aiheuttamien jälkitautien hoitamiseksi voidaan lääkelain (395/1987) säännöksistä poiketa seuraavasti:

1) lääkevalmisteen käyttö on sallittua ilman Lääkelaitoksen tai Euroopan unionin toimielimen myöntämää myyntilupaa;

2) sairaala-apteekista ja lääkekeskuksesta voidaan luovuttaa lääkevalmisteita muille sosiaali- ja terveydenhuollon toimintayksiköille ilman lääkelain 62 §:ssä tarkoitettua Lääkelaitoksen lupaa; ja

3) terveydenhuollon toimintayksiköstä voidaan luovuttaa vastaanotolla käyneelle henkilölle hoidossa tarvittavat lääkkeet.

15 §

Kun pikaiset toimenpiteet ovat tarpeen väestön terveyttä vakavasti uhkaavan 4 §:n 2 momentissa säädetty edellytykset täyttävän tartuntataudin leviämisen estämiseksi, voi sosiaali- ja terveysministeriö ja läänin alueella lääninhallitus tehdä niitä koskevat välittämättömät päätökset. Päätöksellä voidaan määrää aikaisesti toteuttaa toimenpiteitä, joita sovelletaan yleisvaarallisissa tartuntataudeissa.

15 a §

Kun pikaiset toimenpiteet ovat tarpeen väestön terveyttä vakavasti uhkaavan yleisvaarallisen tai 4 §:n 2 momentissa säädetty edellytykset täyttävän tartuntataudin leviämisen estämiseksi, sosiaali- ja terveysministeriö, läänin alueella lääninhallitus tai tartuntatautien torjunnasta vastaava kunnan toimielin voi tehdä niitä koskevat välttämättömät päätökset. Päätöksellä voidaan määrätä ka-

ranteeniin määräaikaaisesti henkilö, joka on altistunut tai jonka voidaan perustellusti epäillä altistuneen edellä tarkoitettulle tartuntataudille, mutta joka ei terveydentilansa vuoksi tarvitse sairaalahoitoa. Päätöksellä voidaan myös määrätä matkatavara, kontti tai muu tavara karanteeniin. Kiireellisessä tapauksessa terveyskeskuksen tartuntataudeista vastaava lääkäri voi tehdä päätöksen karanteeniin määräämisestä. Päätös on heti alistettava tartuntatautien torjunnasta vastaavan kunnan toimielimen vahvistettavaksi.

Päätös karanteeniin määräämisestä voidaan tehdä:

1) jos taudin leviämisen vaara on ilmeinen; ja

2) jos taudin leviämistä ei voida estää muilla toimenpiteillä tai henkilö ei voi tai halua alistua muihin 13, 14 ja 16 §:ssä tarkoitettuihin taudin leviämisen estämiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin.

Henkilö voidaan määrätä karanteeniin myös hänen tahdostaan riippumatta.

Päätöksellä voidaan määrätä 1 momentissa tarkoitettu henkilö karanteeniin enintään yhden kuukauden ja tavara kahden kuukauden ajaksi. Hallinto-oikeus voi päätöksen tehneen viranomaisen esityksestä jatkaa henkilön karanteenia enintään kahdella kuukaudella ja tavaran karanteenia kolmella kuukaudella, jos edellytykset ovat edelleen olemassa.

Karanteeni on lopetettava heti, kun 1 momentin mukaisia edellytyksiä ei enää ole. Lopettamisesta päättää terveyskeskuksen tartuntataudeista vastaava lääkäri.

16 §

Jos yleisvaarallisen tartuntataudin leviämistä ei voida estää 1 momentissa mainituin toimenpitein, tartuntatautien torjunnasta vastaava kunnan toimielin voi määrätä tautiin sairastuneen tai sairastuneeksi perustellusti epäillyn olemaan poissa ansiotyöstään yhtäjaksoisesti enintään kuuden kuukauden ajan. Kiireellisessä tapauksessa terveyskeskuksen tartuntataudeista vastaava lääkäri voi päättää työstä poissaolosta. Päätös on heti alistettava tartuntatautien torjunnasta vastaavan kunnan toimielimen vahvistettavaksi.

Tartuntatautien torjunnasta vastaava kunnan toimielin voi 2 momentissa tarkoitetuilla

edellytyksillä määrätä henkilön olemaan poissa päivähoitopaikasta tai oppilaitoksesta yhtäjaksoisesti enintään kuuden kuukauden ajan. Kiireellisessä tapauksessa terveyskeskuksen tartuntataudeista vastaava lääkäri voi päättää päivähoitopaikasta tai oppilaitoksesta poissaolosta. Päätös on heti alistettava tartuntatautien torjunnasta vastaavan kunnan toimielimen vahvistettavaksi.

20 §

Jos perustellusti voidaan epäillä 2 momentissa tarkoitettussa työssä tai tehtävässä olevan aiheuttavan tartuntataudin leviämistä, tartuntatautien torjunnasta vastaava kunnan toimielin voi määrätä hänet olemaan poissa ansiotyöstään sinä aikana, jolloin taudin leviämisen vaara on olemassa, kuitenkin enintään kuuden kuukauden ajan yhtäjaksoisesti. Kiireellisessä tapauksessa terveyskeskuksen tartuntataudeista vastaava lääkäri voi päättää työstä poissaolosta. Päätös on heti alistettava tartuntatautien torjunnasta vastaavan kunnan toimielimen vahvistettavaksi. Hallinto-oikeus voi tartuntatautien torjunnasta vastaavan kunnan toimielimen esityksestä jatkaa tätä aikaa enintään kuudella kuukaudella kerrallaan, jos tartuntataudin leviämisen vaara on edelleen olemassa.

27 §

Henkilöllä, joka tartuntataudin leviämisen estämiseksi on määrätty olemaan poissa ansiotyöstään, eristettäväksi tai karanteeniin, on oikeus saada päivärahaa siten kuin sairausvakuutuslaissa (1224/2004) päivärahasta säädetään. Sama oikeus on lapsen huoltajalla, jos alle 16-vuotias lapsi on edellä mainitusta syystä määrätty pidettäväksi kotona ja huoltaja tämän vuoksi on estynyt tekemästä työtään.

Henkilöllä on 1 momentissa tarkoitetun päivärahan lisäksi oikeus saada siten kuin sairausvakuutuslaissa säädetään korvausta hänelle aiheutuneesta ansion menetyksestä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu korvaus on sairausvakuutuslain 7 luvun 4 §:n nojalla suoritettu työnantajalle eikä korvaus peitä työnantajan siltä ajalta suorittamaa palkkaa tai sitä vastaavaa korvausta, jonka työstä pois-

saolo, eristäminen tai karanteeni on kestänyt, työnantajalla on oikeus saada myös puuttuvalta osalta korvaus siten kuin sairausvakuutuslaissa säädetään.

Jos henkilö on jouduttu eristämään hänen kieltäytyttyään alistumasta muihin taudin leviämisen estämiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin, hänelle ei suoriteta 2 momentissa tarkoitettua korvausta.

30 §

Päätökseen, joka koskee henkilön määräämistä olemaan poissa ansiotyöstään, hoidon antamista henkilön tahdosta riippumatta, eristämistä tai karanteeniin määräämistä, saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksi-saannista.

Päätökseen, joka on 18 §:n 1 momentin mukaan alistettava tartuntatautien torjunnasta vastaavan kunnan toimielimen vahvistettavaksi, ei kuitenkaan saa hakea muutosta valittamalla.

32 §

Tässä laissa tarkoitetut henkilön ansiotyöstä poissaoloa, eristämistä ja karanteeniin määräämistä koskevat alistus- ja muutoksenhakuasiat on käsiteltävä kiireellisinä. Tahdosta riippumatta toteutettavaa hoitoa, eristämistä ja karanteeniin määräämistä koskevat alistus- ja muutoksenhakuasiat on käsiteltävä viimeistään seitsemän päivän kuluessa.

39 §

Jos lääninhallitus, tartuntatautien torjunnasta vastaava kunnan toimielin tai terveyskeskuksen tartuntataudeista vastaava lääkäri toteaa, että yleisvaarallisen tartuntataudin leviämistä ei voida muulla tavoin tehokkaasti estää, poliisin on annettava tämän pyynnöstä virka-apua.

40 a §

Kansanterveyslaitoksella on oikeus pyynnöstä saada viivytyksettä ja korvauksetta ilma-aluksen tai muun aluksen omistajalta, haltijalta tai käyttäjältä ilma-aluksessa tai muussa aluksessa matkustajana olleen henkilötunnus, nimi, syntymäaika, sukupuoli ja yhteystiedot salassapitosäännösten estämättä,

jos se on väestön terveyttä vakavasti uhkaavan tartuntataudin leviämisen estämiseksi tai matkustajan oman terveyden suojelemiseksi välttämätöntä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2006.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

N:o 990

L a k i**sotilasvammalain 6 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä toukokuuta 1948 annetun sotilasvammalain (404/1948) 6 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on laissa 906/2005, seuraavasti:

6 §

Sen mukaan kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään, korvataan sairaanhoitona myös määräaikainen lääkärintarkastus, työ- tai toimintakyvyn palauttamista tai säilyttämistä tarkoittava kuntouttaminen sekä laitoksessa annettu huolto tai osa-aikainen huolto. Vahingoittuneelle tai sairastuneelle, jonka työkyvyttömyysaste on vähintään 30 prosenttia, voidaan korvata laitoksessa annettu huolto tai osa-aikainen huolto myös, kun sen tarve johtuu muustakin kuin korvatusta vammasta tai sairaudesta. Samoin edellytyksin voidaan vahingoittuneelle tai sairastuneelle, jonka työkyvyttömyysaste on vähintään 20 prosenttia mutta vähemmän kuin 30 prosenttia, korvata laitoksessa annettua huoltoa enintään kymmenen viikkoa tai osa-aikaista huoltoa enin-

tään 70 päivää vuodessa, ei kuitenkaan kunnan tai kuntayhtymän järjestämää sosiaalihoitolain 24 §:ssä tarkoitettua laitoshuoltoa, sairaansijalla annettavaa ympärivuorokautista hoitoa, josta voitaisiin periä maksu potilaan maksukyvyn mukaan, eikä sairaansijalla annettavaa lyhytaikaista hoitoa, jonka pääasiallisena tarkoituksena on lääkinnällisen kuntoutuksen antaminen. Lisäksi voidaan kuntouttaminen, vaikka kuntouttamisen tarve ei johtuisikaan korvatusta vammasta tai sairaudesta, korvata vahingoittuneelle tai sairastuneelle, jonka työkyvyttömyysaste on vähintään 10 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2006

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

N:o 991

Valtioneuvoston asetus**ulkoasiainhallinnosta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministeriön esittelystä, *muutetaan* ulkoasiainhallinnosta 1 päivänä maaliskuuta 2000 annetun valtioneuvoston asetuksen (256/2000) 2 §:n 2 momentti, 5 ja 21 a §, 23 §:n 1 momentti, 25 §:n 2 momentti ja 32 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 2 momentti, 5 §, 23 §:n 1 momentti ja 25 §:n 2 momentti asetuksessa 1172/2005 ja 21 a § asetuksessa 788/2002, seuraavasti:

2 §

Ulkoasiainhallinnon virkaan nimittävä viranomainen

Valtioneuvosto nimittää virkaan ulkoasiainneuvoksen muissa kuin ulkoasiainhallintolain 15 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa. Valtioneuvosto nimittää myös lähetystöneuvoksen, lainsäädäntöneuvoksen, neuvottelevan virkamiehen ja kaupallisen neuvoksen.

5 §

Ulkoasiainhallinnon virkojen kelpoisuusvaatimukset

Kelpoisuusvaatimuksena ulkoasiainhallinnon virkoihin on valtion virkamieslaissa säädetyn Suomen kansalaisuuden ja 6 §:ssä säädetyn kielitaidon lisäksi:

1) valtiosihteerillä kansliapäällikkönä, alivaltiosihteerillä, ulkoasiainneuvoksella, lähetystöneuvoksella ja ulkoasiainsihteerillä, että hänet on todettu päteväksi näihin virkoihin

siten kuin 9 §:ssä säädetään tai että hän on saavuttanut niihin kelpoisuuden aikaisemmin voimassa olleiden perusteiden nojalla, valtiosihteerillä kansliapäällikkönä ja alivaltiosihteerillä lisäksi perehtyneisyys hallinnonalan toimintaan sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus;

2) avustajalla ylempi korkeakoulututkinto tai valinta- ja koulutuslautakunnan asettamien vaatimusten mukainen kokemus ulkoasiainhallinnon yleisvirassa;

3) hallinnollisella ulkoasiainsihteerillä ja hallinnollisella avustajalla korkeakoulututkinto tai opistotason tutkinto taikka sellainen, erityisesti ulkoasiainhallinnon tehtävissä saavutettu kyky ja taito, jota viran menestyksellinen hoitaminen edellyttää;

4) erityisasiantuntijalla, neuvottelevalla virkamiehellä, kaupallisella neuvoksella ja kaupallisella sihteerillä ylempi korkeakoulututkinto;

5) taloussuunnittelupäälliköllä, turvallisuuspäälliköllä, kiinteistöjohtajalla ja tietohallintojohtajalla ylempi korkeakoulututkinto ja käytännössä osoitettu johtamistaito;

6) lainsäädäntöneuvoksella, lainsäädäntösihteerillä ja lakimiehellä oikeustieteen kandidaatin tai maisterin tutkinto;

7) poliisin erityisasiantuntijalla ylempi korkeakoulututkinto, poliisipäälylystön tutkinto, poliisipäälylystön virkatutkinto tai poliisialipäälylystötutkinto;

8) rajavalvonta-asiantuntijalla upseerin, opistoupseerin taikka raja- tai merivartijan tutkinto;

9) tiedottajalla ylempi korkeakoulututkinto tai muu soveltuva tutkinto;

10) aluetiedottajalla ylempi korkeakoulututkinto;

11) EU-neuvojalla korkeakoulututkinto tai muu soveltuva tutkinto;

12) tietotekniikkapäälliköllä, laskentapäälliköllä, viestityspäälliköllä, koulutus päälliköllä, erikoistutkijalla, ylitarkastajalla, ylikielenkääntäjällä, koulutussihteerillä ja tutkijalla ylempi korkeakoulututkinto, arkistotehtävissä toimivalla tutkijalla lisäksi arkistoalan tutkinto, sekä kirjastonhoitajalla ylempi korkeakoulututkinto, johon sisältyvät tai jonka lisäksi on suoritettu vaadittavat kirjasto- ja tietopalvelualan opinnot;

13) tutkimussihteerillä, tarkastajalla, kamreerilla ja revisorilla korkeakoulututkinto, arkistonhoitajalla korkeakoulututkinto ja arkistoalan tutkinto sekä informaatikolla korkeakoulututkinto tai tietoresurssien hallinnan koulutus;

14) kielenkääntäjällä korkeakoulututkinto tai muu soveltuva tutkinto;

15) verkkosihteerillä ja taloussihteerillä soveltuva korkeakoulu- tai ammattikorkeakoulututkinto taikka muuten hyvät edellytykset viran hoitamiseen;

16) kirjastoamanuenssilla opistotutkinto tai ammatillinen perustutkinto, johon sisältyy tai jonka lisäksi on suoritettu vaadittavat kirjasto- ja informaatioalan opinnot.

Edellä 4—16 kohdassa tarkoitetuilta virkamiehiltä vaaditaan lisäksi perehtyneisyys virkaan kuuluviin tehtäviin.

21 a §

Eräisiin viranomaisiin palvelussuhteessa olevat henkilöt edustustossa

Ulkoasiainhallintolain 26 §:n mukaisesti edustustossa voi toimia:

1) tuomareita ja syyttäjiä kansainvälisissä oikeudenhoidon tehtävissä;

2) Ulkomaalaisviraston virkamiehiä ulkomaalaishallinnon tehtävissä;

3) poliisihallinnon virkamiehiä kansainvälisissä poliisitoimen tehtävissä;

4) rajavartiolaitoksen virkamiehiä rajavartiolaitoksen toimialaan kuuluvissa kansainvälisissä tehtävissä;

5) tullilaitoksen virkamiehiä kansainvälisissä tullitoimen tehtävissä;

6) Teknologian kehittämisskeskuksen ulkomaanyksikön henkilöstöä; ja

7) Matkailun edistämiskeskuksen ulkomailla sijaitsevan yksikön henkilöstöä.

23 §

Edustuston päälliköiden ja johtavien virkamiesten tehtävien kelpoisuusvaatimukset

Suurlähetystön, pysyvän edustuston, erityisedustuston ja pääkonsulaatin päälliköksi määrätään ulkoasiainneuvos. Poikkeustapauksessa suurlähetystön ja pääkonsulaatin päälliköksi voidaan määrätä myös lähetystöneuvos.

25 §

Virka-arvot edustustoissa

Edustustojen päälliköillä ja johtavilla virkamiehillä on seuraavat virka-arvot:

1) suurlähetystön, pysyvän edustuston tai erityisedustuston päällikkönä toimivalla ulkoasiainneuvoksella ja suurlähetystön päällikkönä toimivalla lähetystöneuvoksella täysivaltaisen erikoissuurlähettilään virka-arvo;

2) lähetystön päällikkönä toimivalla ulkoasiainneuvoksella tai lähetystöneuvoksella tehtävään määräämistä koskevan päätöksen mukaan erikoislähettilään ja täysivaltaisen ministerin tai asiainhoitajan virka-arvo;

3) pääkonsulaatin päälliköllä pääkonsulin, konsulaatin päälliköllä konsulin ja varakonsulaatin päälliköllä varakonsulin virka-arvo; ja

4) suurlähetystön tai lähetystön johtavalla virkamiehellä väliaikaisen asiainhoitajan virka-arvo.

32 §

Kunniakonsulaatin kulujen korvaaminen

Edellä 31 §:n 1 momentissa tarkoitettu edustusto voi erityisestä syystä korvata kunniakonsulaatille sen toimistosta ja henkilöstöstä aiheutuvia sekä muita tarpeellisia kuluja.

— — — — —

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2006.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2006

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

Lainsäädäntöneuvos *Elisa Kumpula*

N:o 992

Liikenne- ja viestintäministeriön asetus
kuljettajantutkintotoiminnan järjestämisestä annetun liikenneministeriön päätöksen
kumoamisesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 2006

Liikenne- ja viestintäministeriön päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan 2 päivänä lokakuuta 1998 kuljettajantutkintotoiminnan järjestämisestä annettu liikenneministeriön päätös (721/1998).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 2006

Liikenne- ja viestintäministeri *Susanna Huovinen*

Hallitusneuvos Eija Maunu

N:o 993

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus
tahdosta riippumattomaan päihdehoitoon käytettävistä lomakkeista

Annettu Helsingissä 14 päivänä marraskuuta 2006

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 17 päivänä tammikuuta 1986 annetun päihdehuoltolain (41/1986) 28 §:n 2 momentin, sellaisena kuin se on laissa 280/2002, nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään päihdehuoltolain (41/1986) 11 §:n mukaisesta lähettävän lääkärin lausunnosta ja hoitoon ottavan lääkärin päätöksestä, joilla henkilö määrätään tahdosta riippumattomaan hoitoon terveysvaaran perusteella.

2 §

Lääkärin lausunto ja päätös

Lääkärin lausunto ja hoitoon ottavan lääkärin päätös tulee tehdä tämän asetuksen liitteessä vahvistetun kaavan mukaiselle lomakkeelle.

Helsingissä 14 päivänä marraskuuta 2006

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

3 §

Kaavan mukaisten lomakkeiden jälkipainokset

Kaavan mukaisten lomakkeiden jälkipainokset sallitaan.

Ministeriön vahvistuslauseke voidaan liittää vain kaavan mukaiseen sähköiseen tai muuhun lomakkeeseen.

4 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä marraskuuta 2006.

Ylilääkäri Terhi Hermanson

Sosiaali- ja terveysministeriön vahvistama lomake

LAUSUNTO TAHDOSTAAN RIIPPUMATTOMAN PÄIHDEHUOLTOLAIN 11 §:N MUKAISEEN
HOITOON ESITETTÄVÄSTÄ HENKILÖSTÄ

1 Henkilötiedot	Sukunimi (myös aikaisemmat)	Etunimet
	Henkilötunnus	Ammatti
	Osoite	Kotipaikka
2 Päihdehuoltolain perusteella tahdosta riippumattomaan hoitoon lähettävän lääkärin lausunto	Esitiedot ja kliinisessä tutkimuksessa tehdyt havainnot	
	Perustelut hoitoon lähettämiseen: - Ilman päihteiden käytön keskeyttämistä ja hoitoa oleva tai aiheutuva välitön hengenvaara tai vakava, kiireellistä hoitoa vaativa terveysvaara - Vapaaehtoisten palvelujen soveltumattomuus tai riittämättömyys	
	päivämäärä ____ / ____ 20	— Lääkärin allekirjoitus, nimenselvennys ja virka-asema
3 Kuuleminen	Asianomaisen mielipide hoitoon määräämisestä ja selitys asian ratkaisuun vaikuttavista seikoista	
	Olen saanut edellä olevan tiedoksi ja en suostu hoitoon ☐ päivämäärä ____ / ____ 20	
	Asianomaisen allekirjoitus ja nimenselvennys Asianomainen on jätetty kuulematta, syy:	

Sosiaali- ja terveysministeriön vahvistama lomake

PÄÄTÖS PÄIHDEHUOLTOLAIN 11 §:N MUKAISEEN HOITOON MÄÄRÄÄMISESTÄ

1 Henkilötiedot	Sukunimi (myös aikaisemmat)	Etunimet
	Henkilötunnus	Ammatti
	Osoite	Kotipaikka
2 Tutkimusaika	Lääkärinlausunnon päivämäärä ____ / ____ 20	Lääkärin nimi
3 Päätös	Päätös perusteluineen (sekä terveysvaara että hoidosta kieltäytyminen):	
	päivämäärä ____ / ____ 20	Lääkärin allekirjoitus, nimenselvennys ja virka-asema
4 Tiedoksianto	Olen saanut päätöksen tiedoksi ja oikeaksi todistetun jäljennöksen siitä:	
	päivämäärä ____ / ____ 20	Allekirjoitus ja nimenselvennys
	Päätös annettu tiedoksi ja oikeaksi todistettu jäljennös siitä annettu potilaalle ____ / ____ 20, mutta hän on kieltäytynyt allekirjoittamasta päätöstä:	
	Todistavat: Allekirjoitus ja nimenselvennys Allekirjoitus ja nimenselvennys Asianomaisen terveydentila on niin huono, että hän ei kykene ymmärtämään sitä, eikä tiedoksiannon merkitystä. Päätös annettu tiedoksi ja oikeaksi todistettu jäljennös jätetty ____ / ____ 20 Laillisen edustajan allekirjoitus ja nimenselvennys Päätöstä ei ole annettu tiedoksi:	
5 Päätöksen lakkaaminen	Tahdosta riippumattoman hoidon tarve on päättynyt	
	päivämäärä ____ / ____ 20	Lääkärin allekirjoitus ja nimenselvennys
	Edellä olevan olen saanut tiedoksi	
	päivämäärä ____ / ____ 20	Asianomaisen allekirjoitus ja nimenselvennys

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 994

**Sosiaali- ja terveysministeriön asetus
vuoden 2007 työttömyysvakuutusmaksuista**

Annettu Helsingissä 15 päivänä marraskuuta 2006

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään työttömyysetuuksien rahoituksesta 24 päivänä heinäkuuta 1998 annetun lain (555/1998) 14 §:n 2 momentin, 16 §:n ja 18 §:n 4 ja 5 momentin nojalla, sellaisina kuin niistä ovat 18 §:n 4 ja 5 momentti laissa 639/2001:

1 §

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu on 0,58 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että se on 0,75 prosenttia palkasta palkkasumman 840 940 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,95 prosenttia palkasta.

2 §

Työttömyysturvalain (1290/2002) 1 luvun 6 §:n 2 momentissa tarkoitetusta yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 0,75 prosenttia ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu 0,21 prosenttia osaomistajalle maksettujen työpalkkojen määrästä.

3 §

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu on 0,75 prosenttia liikelaitoksen liiketoiminnasta maksamien ennakoperintälain (1118/1996) 13 §:ssä tarkoitettujen palkkojen määrästä palkkasumman 840 940 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 1,95 prosenttia.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007 ja on voimassa vuoden 2007 loppuun.

Asetusta sovelletaan vuodelta 2007 maksettaviin työttömyysvakuutusmaksuihin.

Helsingissä 15 päivänä marraskuuta 2006

Ministeri *Tarja Filatov*

Ylitarkastaja Anneli Sollo

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 987—994, 2 arkkia